

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2015 - 6869

Doknr.
271617

Dato
14-10-2015

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 21. september 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 92 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Susanne Eilersen (DF).

Spørgsmål nr. 92:

"Vil ministeren redegøre for reglerne i forhold til registrering af hjemløse, herunder om de skal registrere sig 1 gang om måneden hos et centralt folkeregister, hvor der ikke er mulighed for at få hjælp og vejledning, i stedet for hos deres personlige socialrådgiver? Vil ministeren overveje, om en ændring af kravet til registrering af hjemløse ville kunne forenkles og dermed indgå i omprioriteringsbidraget, jf. aftale om kommunernes økonomi for 2016?"

Svar:

Indledningsvis vil jeg gerne understrege, at regeringen er optaget af at sikre en bedre ressourceudnyttelse i kommunerne bl.a. via regelforenklinger. Regeringen vil blandt andet tage initiativ til regelforenklinger ved en revision af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, en revision af serviceloven og ved igangsættelse af nye frikommuneforsøg. Der etableres desuden et samarbejde mellem regeringen og KL, der over tid skal analysere styrings- og regelforenklings tiltag på alle de store kommunale sektorområder. Disse initiativer skal samlet set bidrage til en realisering af omprioriteringsbidraget.

Dernæst kan jeg om reglerne i forhold til bopælsregistrering af hjemløse i Det Centrale Personregister (CPR) oplyse følgende:

Efter § 1, nr. 3, i lov om Det Centrale Personregister (CPR-loven) er det bl.a. formålet med CPR-loven at sikre, at enhver folkeregistreres på den adresse, hvor vedkommende faktisk bor eller opholder sig.

Det følger af lovens § 6, stk. 4, at den hidtidige bopælskommune fortsat skal have registreret den, der intet fast opholdssted har, men kommunalbestyrelsen skal registrere den pågældende som fraflyttet den tidligere adresse – det vil sige som værende uden fast bopæl. Kommunalbestyrelsen skal med mellemrum tage sagen op for at vurdere, om der kan fastlægges en bopæl eller et fast opholdssted.

Det er ikke nærmere fastlagt i lovgivningen, hvor ofte en kommunalbestyrelse skal tage en sag op for at vurdere, om der kan fastlægges en bopæl eller et fast opholdssted. I vejledning nr. 9273 af 14. juni 2013 om folkeregistrering er bl.a. anført følgende herom:

"I forbindelse med bestemmelsen i CPR-lovens § 6, stk. 4, skal det understreges, at en registrering *"uden fast bopæl"* bør anvendes med stor tilbageholdenhed og ikke i situationer, hvor der

kan udpeges et fast opholdssted. I tilfælde, hvor en person registreres som værende uden fast bopæl, skal kommunen med jævne mellemrum tage sagen op for at vurdere, om der er nye muligheder for at få fastlagt en egentlig adresse for den pågældende.”

Inden for rammerne heraf er det således kommunalbestyrelsen selv, der tilrettelægger sin sagsbehandling og herunder fastlægger, hvor ofte en sag skal tages op for at vurdere, om der kan fastlægges en bopæl eller et fast opholdssted. Det er herunder også kommunalbestyrelsen selv, der tilrettelægger, hvorledes borgeren skal inddrages.

Jeg kan herudover oplyse, at kommunerne efter serviceloven har en række muligheder for at tilbyde hjælp og støtte til personer med særlige sociale problemer, herunder hjemløse.

Efter servicelovens § 10, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen sørge for, at enhver har mulighed for at få gratis rådgivning. Formålet med rådgivningen er at forebygge sociale problemer og hjælpe borgeren over øjeblikkelige vanskeligheder. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med rådgivningen være opmærksom på, om borgeren har behov for anden form for hjælp efter serviceloven eller anden lovgivning, jf. lovens § 10, stk. 3.

Efter servicelovens § 12, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen endvidere sørge for tilbud om gratis rådgivning til personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer. Tilbuddet om rådgivning skal også omfatte opsøgende arbejde. Særligt i forhold til hjemløse skal kommunerne efter lovens § 110 tilbyde midlertidigt ophold i boformer til personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig, og som har behov for botilbud og for tilbud om aktiverende støtte, omsorg og efterfølgende hjælp.

Jeg finder på denne baggrund ikke, at der er anledning til at overveje ændringer i forhold til CPR-lovens regler om bopælsregistrering.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann